॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ निरर्थकमासीदितिशेषः ॥ ८२ ॥ सीताव्यवसितं महत् मर्तव्यं नतुत्वमंगीकर्तव्यइत्येतद्रूपं ॥ ८३ ॥ विहताशाः रावणानुकूल्यमस्माभिर

सीतयातवकिंकार्यंमहेंद्रसमविक्रम ॥ मयासहरमस्वाद्यमद्विशिष्टानजानकी॥७८॥ देवगंधर्वकन्याभिर्यक्षकन्याभिरेवच ॥ सार्धं प्रभोरमस्वेतिसीतयाकिंकरिष्यति॥७९॥ ततस्ताभिःसमेताभिर्नारीभिःसमहाबलः॥ उत्थाप्यसहसानीतोभवनंस्वंनिशाचरः॥८०॥ यातेतस्मिन्दशग्रीवेराक्षस्योविकृताननाः॥ सीतांनिर्भर्त्सयामासुर्वाक्यैःक्रूरैःसुदारुणैः॥ ८१ ॥ तृणवद्भाषितंतासांगणयामासजानकी॥ गर्जितंचतथातासांसीतांप्राप्यनिरर्थकं॥ ८२ ॥ वृथागर्जितनिश्चेष्टाराक्षस्यःपिशिताशनाः॥ रावणायशशंसुस्ताःसीताव्यवसितंमहत्॥ ८३ ॥ ततस्ताःसहिताःसर्वाविहताशानिरुद्यमाः॥ परिक्लिश्यसमस्तास्तानिद्रावशमुपागताः ॥ ८४ ॥ तासुचैवप्रसुप्तासुसीताभर्तृहितेरता॥ विलप्यकरुणंदीनाप्रशुशोचसुदुःखिता॥ ८५ ॥ तासांमध्यात्समुत्थाप्यत्रिजटावाक्यमब्रवीत्॥ आत्मानंखादतक्षिप्रंनसीतामसितेक्षणां॥ ८६ ॥ जनकस्यात्मजांसाध्वींस्नुषांदशरथस्यच॥ स्वप्नोह्यद्यमयादृष्टोदारुणोरोमहर्षणः॥ ८७ ॥ रक्षसांचविनाशायभर्तुरस्याजयायच॥ अलमस्मान्परित्रातुंराघवाद्राक्षसीगणं ॥ ८८ ॥ अभियाचामवैदेहीमेतद्धिममरोचते॥ यदिह्येवंविधःस्वप्नोदुःखितायाःप्रदृश्यते ॥ ८९ ॥ सादुःखैर्विविधैर्मुक्तासुखमाप्नोत्यनुत्तमं॥ प्रणिपातप्रसन्नाहिमैथिलीजनकात्मजा ॥ ९० ॥

वश्यं संपाद्यमिति तासामाशा ॥ अतएव तद्विषये निरुद्यमाः परिक्लिश्य पूर्वव्यापारकृतः क्लेशः ॥ ८४ ॥ विलप्य प्रशुशोच ॥ विलापपूर्वकं शोकं चकार ॥ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ रक्षोविनाशकत्वाद्रोमहर्षणः ॥ ८७ ॥ राक्षसीगणमस्मान्राक्षसीरूपानस्मान् परित्रातुमलमेषासीतेतिशेषः ॥ ८८ ॥ अभियाचाम स्वरक्षणमितिशेषः ॥ ८९ ॥ ९० ॥